

Praegu valmistab Tanel ette uusi kollektsioone, pärast seda kibeleb ta järele proovima tekkinud vingeid kunstiideid.

TANEL VEENRE (37)

Sündinud 5. mail 1977 Tallinnas.

On ehtekunstnik, väikeettevõtja ja kunstiakadeemia disainiteaduskonna professor, olnud ka kultuuriajakirja Muusa peatoimetaja, Eesti Ekspressi moekolumnist ja moefotograaf.

Haridus: 1995–2001 Eesti kunstiakadeemia metallikunstikateeder, BA; 1997–1998 külalisüliõpilane Gerrit Rietveldi akadeemias Hollandis; 2001–2005 Eesti kunstiakadeemia metallikunstikateeder, MA.

Võitnud Kristjan Raua nimeline kunstipremia (2010) ja noore kultuuritegelase preemia (2012), lisaks kaks *grand prix'd* ühelt Eesti suurimalt moekonkursilt SuperNoova.

Tegutsenud kunstiareenil ligi 15 aastat, selle ajaga teinud kokku ligi 200 välisnäitust ja umbes 15 näitust Eestis.

24. aprillil avas koos rootsi ehtekunstniku Märta Mattssoniga HOP-galeriis näituse "Palindroom", mida viienda peatusena pärast Münchenit, Stockholmist, Bangkokist, Kaohsiungist Taiwanis ja Tallinnas nautida saab.

ka ja kildkondade ülese vaatlejana, siis kutsutakse igale poole," märgib ta.

INIMESTE INIMENE. Arvatakse, et loominguks küpsuse saavutamiseks otsivad kunstnikud sageli üksindust või käituvad eraklikult. Tanel kinnitab, et tema on igal juhul inimeste inimene nii õppejõu kui ka ehtekunstnikuna. Ta tunnistab ausalt, et ehteid luues mõjutab teda see, kuidas vaataja või kandja võiks midagi vastu võtta, tajuda. Disainerina püüab ta vastata ootustele, kunstnikuna täita unistusi.

"Mind ei huvita sotsiaalne vääring selles mõttes, et ma ei käi naljalt ühelgi seltskonnaüritusel. Aga mind huvitab väga sotsiaalmeedia. See on kommunikatsioonivahendina lihtsalt niivõrd tõhus ja ma tunnen, et see on minu poolt ohjatatav. Juhitavuse ja tõhususe suhe on briljantne. See on pea-

aegu kadudeta töö – info läheb otse õige inimeseni," ütleb ta.

"Kui Tom Ford tuli 90ndate teisel poolel Gucci peadisainerina jõuliselt areenile, oli tema edu võti see, et ta tabas ära ajastu ootuse. Selline popkultuurile omane lähenemine paneb mõtlema – mis oleks, kui sarnast sõnavara rakendada kõrgkultuuris. Ta astus oma ajastuga ausasse dialoogi. Kujutada iseennast igavikulises süsteemis tundub mulle egoistlik. Olgugi mingid asjad ajalikud, seda tähtsamad on nad oma ajahetkes. Igaviku püüdmine on mõtlemise löks," mõtiskleb Tanel.

VÄIKETOOTJA JA KUNSTNIKU KOKKUPÕRGE. Tanel ütleb, et kokkupuude või konflikt on sõnad, mida tema kohta kasutada ei saa. See, et ta kellegagi konflikti astuks, on võimatu. Äärmisel juhul vaidlevad mõnikord temas endas ettevõtja ja kunstnik.

"Üks on minu kui kunstniku kompromissitu nägemus ja ma realiseerin seda enamasti galeriinäitustel. Neid jõulise olekuga ehteid ostavad tihti kolleksionäärid, kes on sageli ise ka nende esemete kandjad. Teine asi on moeehete seeriad, mida ma turustan oma netipoes ja moebutiigikeses ning mille sündimisel räägivad kaasa ka kandjate eelistused. Potentsiaal oleks tohutult palju suurem, aga praegu teen ma kõike ärilises mõttes põlve otsas. Selleks, et hakata rohkem Eestist väljapoole müüma, peaksin ma suutma oma tootmist rohkem mehhaniseerida," arutleb Tanel.

Praegu investeerib ta kogu oma ehete müügist teenitud tulu kasvamisse. "Äri mõttes, kus vaadatakse numbreid, on see muidugi pigem nali. Summad ja mahud on väga väikesed. Kui oleks mõni nägemusega usaldusväärne investor ja ma saaksin hästi toimiva koostöö mõne brändijuhiga, siis võiks ka plahvatuslikumalt laieneda. Oma vahenditega pole see mul aga võimalik," märgib ta.

Moehetetest müüb Tanel üle 90% Eestis ja kunstist üle 90% välismaal. "Ma saan tegelikult igal nädalal kirja näiteks Taiwanilt, USAst või Prantsusmaalt, kus mõni butiik tahaks minu ehteid müüki võtta. Aga sellise suhte alustamine ei tasu end ära, kui suudan neile saata korraga näiteks kümme paari kõrvarõngaid. Need on ju põlve otsas tehtuna poolunikaalsed, kuigi mingit toodet võiks ma teha ka laevataie, see teeks ka tootmist kõvasti odavamaks. Mulle meeldib mõte millegi ilusa ja ihaldusväärse tegemisest, millele inimesed saaksid väga lihtsalt ligi."

Niisiis, konflikt Taneli kui ettevõtja ja kunstniku vahel on võimatu, sest temas saavad mõlemad otsad kokku ja eraldada ta neid enda sõnul küll ei oska. "Kunstnikuna ma ei mõtle raha peale. Aga ettevõtjana pean ma küll otsuseid rahast kantuna tegema. Raha, mida ma investeerida saan, tuleb müügist ja on seega piiratud. Mu pea on nagu raal, siamaani on see õnneks nii hästi töötanud, et sinna pole sõlmi tekkinud. Vastuolu tekkiks võib-olla siis, kui keegi teine teeks mingeid otsuseid minu eest. Kui ma annaksin reklaami või mingi muu osa enda eest kellelegi teisele teha ja ma näen, et ma ise teeks paremini, siis ma tahaks vahele segama minna. Kontrollifriiklust püüan ma enda juures kõvast lödvendada ja olen seda elu jooksul ka õnneks omajagu teinud," tunnistab ta.

KUNSTIOSTJA PARADOKS. Kunsti ostavad valdavalt jõukad kolleksionäärid, kuid inimesed, kes seda